Της των Δέκα Παρθένων Παραβολής μνείαν ποιούμεθα

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 11 Μαρτίου, 2017

Γρηγορούντες
«Γρηγορείτε ουν...»
(Ματθ. κε' 1-13)

Η σκόνη της ψυχής. Έτσι ωνόμασαν την ραθυμία, την αναμελιά εκείνη της ψυχής για την πνευματική ζωή και σωτηρία. Και σιγά-σιγά, βουλιάζει στην αφάνεια όπως όλα τα αρχαία του κόσμου τούτου κτίσματα. Το έργο της αναμελιάς έρχεται ν' αποτελειώση η άγνοια του Νόμου του Θεού από την απουσία της μελέτης, και κατοπινά, η λησμοσύνη για ό,τι καλό παλιά η ψυχή έχει πάρει.

Και η ψυχή μου, Κύριε, κολώνα σπασμένη από το θείο Οικοδόμημα Της Εκκλησίας Σου, θάπτεται στης ραθυμίας το χώμα.

Δώσε μου, Μεγάλε Ανιχνευτά των ψυχών, την σκαπάνη της θείας εγρηγόρσεως για να σου την προσφέρω εύρημα πολύτιμο στην αγάπη Σου.

Ψυχή αθλία! Επιμένεις ακόμη να βρίσκεσαι στη χώρα της ραθυμίας, όταν ο Κύριός σου αγωνιά στη Γεσθημανή Του;

Υπνώττεις στην τρυφηλότητα του κόσμου, όταν Εκείνος αγρυπνεί εκεί για σένα; Γελάς ξένοιαστα, ενώ Εκείνος μουσκεύει στον ιδρώτα του πόνου;

Νύχτα της ψυχής μου! Νύχτα μ' αξημέρωτα σκοτάδια:
Σε λίγο θ' ακουστή το εγερτήριο σάλπισμα: «*Ιδού ο Νυμφίος έρχεται, εξέρχεσθε εις απάντησιν αυτού*».

Θα ψάχνης για το λυχνάρι των αρετών. Μα το λάδι του θα είναι τελειωμένο. Σπασμωδικά θα ζητάς την μετάνοια. Θα θελήσης να τρέξης για πράξεις ελεημοσύνης και αγάπης. Όμως, η πόρτα του Νυμφώνος θα έχη κλείσει ξωπίσω σου...

Γι' αυτό:
«*Την ημέραν εκείνην την φοβεράν, εννοούσα ψυχή μου, ΓΡΗΓΟΡΗΣΟΝ, ανάπτουσα λαμπάδα σου, εν ελαίω φαιδρύνουσα, ου γαρ οίδας πότε, προς σε επελεύσεται, η φωνή η λέγουσα, Ιδού ο Νυμφίος σου. Βλέπε ουν ψυχή μου, μη νυστάξης και μείνεις*

έξωθεν κρούουσα, ως αι πέντε Παρθένοι, αλλ' αγρύπνως καρτέρησον, ίνα απαντήσης Χριστώ τω Θεώ, εν ελαίω πίονι, και δώη σοι τον Νυμφώνα, τον θείον της δόξης αυτού»

«*Γρηγορείτε και προσεύχεσθε, ίνα μη εισέλθητε εις πειρασμόν*» (Μαρκ. 14, 38)

(Αγία και Μεγάλη Εβδομάς. Σκέψεις και Πόθοι. Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη" Θεσσαλονίκη)

(Πηγή: impantokratoros.gr)